

Datum van
inontvangstneming

:

19/12/2025

Zaak C-699/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

5 november 2025

Verwijzende rechter:

Varhoven administrativen sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

3 november 2025

Verzoekende partij:

Direktor na Teritorialna direktsia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite

Verwerende partij in de [OMISSIS] procedure:

„Green forest project” AD

BESCHIKKING

Sofia, 3 november 2025

Varhoven administrative sad (hoogste bestuursrechter) van de Republiek Bulgarije – [OMISSIS]

[OMISSIS]

in de bestuursrechtelijke zaak nr. 7843/2025

De bestuursrechtelijke zaak nr. 7843/2025 die aanhangig is bij de Varhoven Administrativen sad (hoogste bestuursrechter, Bulgarije) betreft het cassatieberoep van de Direktor na Teritorialna direktsia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite (directeur van de regionale directie van het nationaal agentschap voor overheidsinkomsten van de stad Plovdiv, Bulgarije) tegen het vonnis [van] [OMISSIS] 20 mei 2025 van de [OMISSIS] Administrativen sad Plovdiv (bestuursrechter in eerste aanleg Plovdiv, Bulgarije), waarbij het besluit tot vaststelling van een schuld [van] [OMISSIS] 29 mei 2025 nietig is verklaard.

Tijdens de beraadslagingen over de zaak heeft de Varhoven administrativen sad, in de huidige samenstelling van de eerste kamer met drie leden, vastgesteld dat er voor de oplossing van het geschil een uitlegging van het Unierecht nodig is, met name van artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen.

Derhalve acht de Varhoven administrativen sad [OMISSIS] het noodzakelijk en opportuun om het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de bepalingen van genoemde [verordening] die hij van toepassing acht.

Om die redenen formuleert de verwijzende rechter zijn verzoek om een prejudiciële beslissing als volgt:

I. Partijen in de zaak

Verzoekende partij: Director na Teritorialna direksia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite (directeur van de regionale directie van het nationaal agentschap voor overheidsinkomsten van de stad Plovdiv, Bulgarije) [OMISSIS].

Verwerende partij in cassatie: „Green forest project” AD met statutaire zetel en administratief adres in Plovdiv [OMISSIS].

II. Voorwerp van de zaak

De procedure voor de Varhoven administrativen sad [OMISSIS] is een cassatieprocedure. De bestuursrechtelijke zaak nr. 7843/2025 die aanhangig is bij deze rechter betreft het cassatieberoep van de directeur van de regionale directie van het nationaal agentschap voor overheidsinkomsten van de stad Plovdiv tegen het vonnis [van] [OMISSIS] 20 mei 2025 van de [OMISSIS] Administrativen sad Plovdiv in bestuursrechtelijke zaak nr. 1998/2024, waarbij het besluit tot vaststelling van een schuld [van] [OMISSIS] 29 mei 2025 nietig is verklaard.

III. Feiten

1. Bij „Green forest project” AD (hierna ook: „de onderneming”) werd een onderzoek verricht om te bepalen of er omstandigheden waren die de indiening van een verklaring en de betaling van bijdragen aan het „Sigurnost na elektroenergiynata sistema” (energiezekerheidsfonds) vereisen. Het onderzoek werd afgesloten met een protocol van [OMISSIS] 30 mei 2024, waarbij een schuld werd vastgesteld van 371 932,33 Bulgaarse lev (BGN). Bij de vaststelling van de schuld is rekening gehouden met de omstandigheden die [hieronder] worden beschreven. Vastgesteld werd dat de onderneming een elektriciteitsproducent is in de zin van § 1, punt 46, van de aanvullende bepalingen van de Zakon za energetikata (energiewet), aangezien zij eigenaar is van een energiecentrale met een geïnstalleerd vermogen van 3 798 MW.

2. Ook werd vastgesteld dat de onderneming in de periode van 1 december 2022 tot en met 30 juni 2023 overeenkomstig het lopende contract inkomsten uit elektriciteit – de marktopbrengsten uit alle transacties – had gegenereerd en de bijbehorende facturen had uitgeschreven voor de hoeveelheid elektriciteit die was verkocht tegen vrij onderhandelde prijzen. Er werd aangenomen dat in overeenstemming met de vereisten van § 8 van de overgangs- en slotbepalingen van de Zakon [za prilagane na rasporedbi na zakona] za darzhavnia byudzheta na Republika Bulgaria za 2022 g., de Zakon za byudzheta na darzhavnoto obshtestveno osiguruyavane za 2022 g., de Zakon za byudzheta na Natsionalnata zdravnoosiguritelna kasa za 2022 g. [wet (inzake de toepassing van bepalingen van de wet) inzake de staatsbegroting van de Republiek Bulgarije voor het jaar 2022, wet inzake de staatsbegroting voor sociale zekerheid voor het jaar 2022 en wet inzake de begroting van het nationale ziekteverzekeringsfonds voor het jaar 2022], de elektriciteitsproducenten, de openbare elektriciteitsleveranciers en de handelaars voor elke in de leveringsperiode van 1 december 2022 tot en met 30 juni 2023 tegen vrij onderhandelde prijzen gesloten transactie aan het energiezekerheidsfonds geormerkte bijdragen moesten betalen uit hun marktinkomsten (exclusief btw) uit de verkoop van elektriciteit uit de in artikel 7, lid 1, van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 genoemde bronnen.

3. In de administratieve procedure die tot het besluit heeft geleid, bestond er onenigheid over de vraag of de onderneming onder de uitzondering van artikel 7, lid 1, onder e), van die verordening viel, dat wil zeggen of de elektriciteit die zij verkocht, was opgewekt uit biomethaan of uit een gasvormige brandstof die geen biomethaan is.

4. In de loop van de administratieve procedure werd een advies ingewonnen van het Agentsia po ustoychivo energiyno razvitie (agentschap voor duurzame energieontwikkeling), waaruit bleek dat de energiecentrale die eigendom is van de onderneming biomassa als energiebron gebruikt; bij deze verbrandingstechnologie is het tussenproduct biogas en geen biomethaan. Het agentschap voor duurzame energieontwikkeling is het orgaan dat verantwoordelijk is voor het uitgeven van garanties van oorsprong voor energie uit hernieuwbare bronnen. Volgens het advies van het agentschap komen de bij de metingen van het geproduceerde biogas in de centrale van de onderneming [gemeten bestanddelen], namelijk 60,94 % methaan, 33,66 % kooldioxide, 0,37 % zuurstof, 0,0049 % waterstofsulfide, 0,0084 % waterstof en 5,0167 % stikstof, overeen met de definitie van biogas. Om biomethaan te verkrijgen, moet het biogas worden gezuiverd door kooldioxide en micro-elementen te verwijderen om uiteindelijk een methaangehalte van 96 % tot 99 % te verkrijgen.

6. Na de rechterlijke toetsing van de rechtmatigheid van de bestuurshandeling werd deze onwettig verklaard. De rechter [in eerste aanleg] was van oordeel dat in de bestuurshandeling de definities van de begrippen biomethaan, biogas en biomassa ontbraken. Deze definities zijn niet getoetst in verband met het betoog van de onderneming; om die reden zijn gerechtelijke deskundigenrapporten

opgesteld, waarvan de conclusies door de rechter als gegrond werden beschouwd. Rekening houdend met de twee gerechtelijke deskundigenrapporten kwam de rechter tot de conclusie dat de door de onderneming geproduceerde elektriciteit was opgewekt door de verbranding van biogas, waarvan het enige brandbare bestanddeel methaan was met een concentratie van 60,95 % en dat werd gewonnen in een installatie voor de anaerobe afbraak van plantaardig en dierlijk materiaal uit de landbouw. De meetgegevens van het erkende laboratorium over de bestanddelen van het gas dat in de warmte-krachtkoppelingsinstallatie stroomt, leidden tot de conclusie dat het om gezuiverd biogas ging met een zeer laag gehalte aan waterstofsulfide en de brandbare componenten methaan (60,94 %) en waterstof (0,0084 %). Volgens de conclusie van het gerechtelijk deskundigenrapport bestaat de hoofdactiviteit van de onderneming uit de productie van elektriciteit door indirect gebruik van biomassa. De onderneming is de eigenaar van een energiecentrale die elektriciteit en warmte opwekt uit biogas. Het biogas wordt gewonnen door de anaerobe afbraak van biologisch afbreekbaar plantaardig en dierlijk materiaal uit de landbouw. Voor de benutting van het biogas wordt een zeer efficiënte installatie voor de gecombineerde opwekking van elektriciteit en warmte gebruikt, die is ontworpen en gebouwd voor gebruik met biogas. De werking van de installatie is gekoppeld aan de productie van biogas in de bioreactor van het systeem. Er wordt een klassieke technologie gebruikt voor het efficiënte gebruik van biologisch afbreekbaar materiaal uit de landbouw. Volgens het rapport zijn de brandstoffen waarvan het brandbare bestanddeel methaan is: aardgas, met een methaangehalte van iets meer dan 90 %; biogas, met een methaangehalte van 50 tot 70 %, dat wordt geproduceerd door de anaerobe afbraak van organisch materiaal; schaliegas, waarvan de samenstelling vergelijkbaar is met aardgas; synthetisch aardgas, dat chemisch vergelijkbaar is met aardgas. Alleen bij biogas ontstaat het methaan door de anaerobe afbraak van biologisch afbreekbaar materiaal. Volgens het rapport wordt de door de onderneming geproduceerde elektriciteit opgewekt door de verbranding van biogas met een brandbaar methaangehalte van 60,95 %, dat wordt gewonnen uit een installatie voor de anaerobe afbraak van plantaardig en dierlijk materiaal uit de landbouw. Volgens de conclusie van het rapport van drie deskundigen is de werking van de biogasinstallatie gebaseerd op de biologische processen van fermentatie en afbraak van organische stoffen door de werking van methaanvormende bacteriën zonder zuurstof (anaerobe afbraak). Volgens deze conclusie werd de door de onderneming geproduceerde elektriciteit opgewekt door de verbranding van gezuiverd biogas, dat voor het grootste deel bestond uit methaan van biologische oorsprong, gewonnen in een installatie voor de anaerobe afbraak van plantaardig en dierlijk materiaal uit de landbouw. Volgens het rapport zijn er talrijke energiecentrales die elektriciteit opwekken uit biomassa, met als eindproduct biogas, dat vervolgens wordt gezuiverd tot het tussenproduct biomethaan. De rechter in eerste aanleg heeft zijn beslissing uitsluitend gebaseerd op de uitgebrachte deskundigenrapporten.

IV. Standpunten van partijen

De directeur van de regionale directie van het nationaal agentschap voor overheidsinkomsten van de stad Plovdiv is van mening dat het gewezen vonnis onjuist is.

Volgens hem zijn de resultaten van de deskundigenrapporten irrelevant voor het geschil, aangezien de primaire energiebron (biomassa) van belang is. Hij stelt dat er rekening moet worden gehouden met het feit dat gas bij de technologie voor elektriciteitsopwekking uit biomassa een tussenproduct is en geen primaire energiebron. De belangrijkste energiebron is biomassa.

Tijdens de procedure heeft de procesvertegenwoordiger van „Green forest project” AD schriftelijk verklaard dat het vonnis rechtmatig is.

V. Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

1. § 8, lid 1, van de overgangs- en slotbepalingen van de wet inzake de toepassing van bepalingen van de wet inzake de staatsbegroting van de Republiek Bulgarije voor het jaar 2022, de wet inzake de staatsbegroting voor sociale zekerheid voor het jaar 2022 en de wet inzake de begroting van het nationale ziekteverzekeringsfonds voor het jaar 2022.

§ 8, lid 1

Elektriciteitsproducenten met installaties voor energieopwekking [met een geïnstalleerd vermogen] van meer dan 1 MW waarvan de marktinkomsten worden gegenereerd door de verkoop van elektriciteit uit de bronnen bedoeld in artikel 7, lid 1, van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen, betalen geoormerkte bijdragen aan het energiezekerheidsfonds ten bedrage van het positieve verschil tussen de marktinkomsten exclusief btw en het vastgestelde plafond voor marktinkomsten, berekend op basis van de waarden voor de betreffende producentencategorie.

§ 8, lid 15

De in lid 1 bedoelde geoormerkte bijdragen zijn publiekrechtelijke vorderingen van de staat. Niet tijdig betaalde bijdragen worden derhalve vastgesteld en geïnd door de autoriteiten van het Natsionalna agentsia za prihodite (nationaal agentschap voor overheidsinkomsten) volgens de procedure van de Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (wetboek van rechtsvordering in belasting- en socialeverzekeringszaken).

2. Zakon za energiata ot vazobnobvyaemi iztochnitsi (wet inzake energie uit hernieuwbare bronnen), § 1, punt 2, van de aanvullende bepalingen van de wet

§ 1, punt 2

Biomassa is de biologisch afbreekbare fractie van producten (afvalstoffen en residuen van biologische oorsprong uit de landbouw, met inbegrip van dierlijke en plantaardige stoffen), de bosbouw en aanverwante bedrijfstakken, met inbegrip van de visserij en de aquacultuur, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van afval, met inbegrip van industrieel en huishoudelijk afval van biologische oorsprong.

§ 1, punt 49, van de wet inzake energie uit hernieuwbare bronnen

Biogas is een gasvormige brandstof die wordt geproduceerd uit biomassa.

V. Aangevoerde bepalingen van Unierecht

1. Verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen

Artikel 6, lid 1

De marktinkomsten van producenten die elektriciteit opwekken uit de in artikel 7, lid 1, bedoelde bronnen worden geplafonneerd op maximaal 180 EUR per MWh geproduceerde elektriciteit.

Artikel 7, lid 1

Het in artikel 6 vastgestelde plafond op marktinkomsten is van toepassing op de marktinkomsten uit de verkoop van elektriciteit die wordt opgewekt uit de volgende bronnen:

- a) windenergie;
- b) zonne-energie (zowel thermische als fotonvoltaïsche zonne-energie);
- c) geothermische energie;
- d) waterkracht zonder reservoir;
- e) biomassabrandstoffen (vaste of gasvormige biomassabrandstoffen), met uitzondering van biomethaan;
- f) afvalstoffen;
- g) kernenergie;
- h) bruinkool;
- i) ruwe aardolieproducten;
- j) turf.

VI. Rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie

Na bestudering van de arresten van het Hof over de uitlegging van artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen en de ingediende verzoeken om een prejudiciële beslissing, heeft de verwijzende rechter geen uitspraak van het Hof over de in deze zaak gestelde vragen of een vergelijkbaar verzoek om een prejudiciële beslissing gevonden.

Toch acht de verwijzende rechter het noodzakelijk om te verwijzen naar [de volgende zaken]:

1. Zaak C-467/24, 2Valorise Ham e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 2 juli 2024 – 2Valorise Ham NV e.a. tegen Ministerraad
2. Zaak C-358/24, Varo Energy Belgium e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 16 mei 2024 – Varo Energy Belgium NV, EG Retail (Belgium) BV, Gilops Group NV, Van Raak Trading NV, Kuwait Petroleum (Belgium) NV tegen Ministerraad (Eerste Minister)
3. Zaak C-533/24, Vermilion Energy Ireland e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court (Ierland) op 1 augustus 2024 – Vermilion Energy Ireland Ltd, Vermilion Exploration and Production Ireland Ltd, Vermilion Energy Corrib Ireland Ltd / The Minister for the Environment, Climate and Communications, Ireland, The Attorney General
4. Zaak C-423/23, Secab: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italië) op 10 juli 2023 – Secab/Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA), Gestore dei servizi energetici (GSE)
5. Zaak C-633/23, Electrabel e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep Brussel (België) op 23 oktober 2023 – Electrabel NV e.a. / Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG)
6. Zaak C-327/25, VETS Svoge: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad (Bulgarije) op 14 mei 2025 – „VETS Svoge” EOOD / Predsedatel na upravitelnia savet na Fond „Sigurnost na elektroenergiynata sistema”
7. Zaak C-187/25, EVN Bulgaria Renewables: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Plovdiv (Bulgarije) op 7 maart 2025 – „EVN Bulgaria Renewables” EOOD / Direktor na Teritorialna direktsia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite
8. Zaak C-391/23, Braila Winds: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București (Roemenië) op 27 juni 2023 – Braila

Winds SRL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, Ministerul Finanțelor, Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală

9. Zaak C-462/24, Braila Winds: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București (Roemenië) op 1 juli 2024 – Braila Winds SRL / Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală Proceduri pentru Administrarea Veniturilor, Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, DGRFP București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București

10. Zaak C-261/24, Alizeu Eolian: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București (Roemenië) op 12 april 2024 – Alizeu Eolian SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală, DGRFP București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, DGRFP București – Administrația Sector 4 a Finanțelor Publice, Ministerul Finanțelor – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

11. Zaak C-392/24, PPC Renewables Romania: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București (Roemenië) op 5 juni 2024 – PPC Renewables Romania SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Guvernul României, Ministerul Finanțelor

12. Zaak C-251/24, Axpo Energy Romania: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București (Roemenië) op 9 april 2024 – Axpo Energy Romania SA / Agenția Națională de Administrare Fiscală, Guvernul României

13. Zaak C-153/25, Acea Produzione e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte costituzionale (Italië) op 20 februari 2025 – Acea Produzione SpA e.a.

VII. Redenen van de verwijzende rechter voor de vragen over de uitlegging of de geldigheid van bepaalde bepalingen van het Unierecht, alsmede het door de verwijzende rechter vastgestelde verband tussen deze bepalingen en de nationale bepalingen die in deze procedure relevant zijn.

De prejudiciële procedure van artikel 267 VWEU, die de hoeksteen vormt van het door de Verdragen opgezette rechterlijke systeem, heeft tot doel de eenvormige uitlegging van het Unierecht te waarborgen door tussen het Hof en de rechterlijke instanties van de lidstaten een dialoog van rechter tot rechter tot stand te brengen, en biedt aldus de mogelijkheid de coherentie, de volle werking en de autonomie van het Unierecht te verzekeren en, in laatste instantie, de eigenheid van het door de Verdragen geschapen recht in acht te nemen. Het ingevoerde prejudiciële

mechanisme dient ervoor te zorgen dat het Unierecht in alle omstandigheden dezelfde werking heeft in alle lidstaten. Het dient ter voorkoming van divergenties bij de uitlegging van het Unierecht dat de nationale rechterlijke instanties dienen toe te passen en strekt ertoe die toepassing te verzekeren door de nationale rechter een middel te verschaffen om de moeilijkheden die zouden kunnen ontstaan door het vereiste om het Unierecht volle werking te verlenen in het kader van de gerechtelijke stelsels van de lidstaten, uit de weg te ruimen. De nationale rechterlijke instanties bezitten derhalve de meest uitgebreide bevoegdheid, zo niet de verplichting, zich tot het Hof te wenden indien zij menen dat een bij hen aanhangige zaak vragen opwerpt die een uitlegging of een beoordeling van de geldigheid van Unierechtelijke bepalingen verlangen waarover zij een beslissing moeten nemen.

Het geschil in de [onderhavige] procedure betreft de vraag of artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van toepassing is op een elektriciteitsproducent die in zijn bedrijf rechtstreeks uit biomassa een brandstof produceert, namelijk biogas dat voor 60,94 % uit biomethaan bestaat en dat is verkregen in een installatie voor anaerobe afbraak van plantaardig en dierlijk materiaal uit de landbouw.

Het geschil betreft het feit dat de onderneming eigenaar is van een energiecentrale die elektriciteit en warmte opwekt uit biogas met een geïnstalleerd vermogen van 3 798 MW. De werking van de centrale is gekoppeld aan de productie van biogas in de bioreactor van het systeem. Het eindproduct van de centrale is de elektriciteit die op de markt wordt verkocht. De grondstoffen zijn verschillende soorten plantaardige en dierlijke stoffen. Na fermentatie en zuivering ontstaat als tussenproduct biogas, waarvan methaan het enige brandbare bestanddeel is. Bij de verbranding van methaan in de warmte-krachtkoppelingsinstallatie worden elektriciteit en warmte opgewekt. De elektriciteit wordt opgewekt door de verbranding van biogas, waarin methaan in verschillende concentraties voorkomt, dat het grootste deel van het gas uitmaakt en het enige brandbare bestanddeel is. De aldus vastgestelde feiten vallen onder de toepasselijke wettelijke bepalingen, met name onder artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854, waarin is bepaald dat het in artikel 6 vastgestelde plafond op marktinkomsten van toepassing is op de marktinkomsten uit de verkoop van elektriciteit die wordt opgewekt uit de volgende bronnen: windenergie, zonne-energie (zowel thermische als fotonvoltaïsche zonne-energie), geothermische energie, waterkracht zonder reservoir, biomassa-brandstoffen (vaste of gasvormige biomassa-brandstoffen) met uitzondering van biomethaan, afvalstoffen, kernenergie, bruinkool, ruwe aardolieproducten, turf.

Het geschil tussen de partijen betreft de toepasselijkheid van de uitzondering van artikel 7, lid 1, onder e), van die verordening. Het geschil is te wijten aan het feit dat de grondstof voor de elektriciteitsopwekking biomassa is, waaruit na fermentatie en zuivering een tussenproduct ontstaat, namelijk biogas, waarvan methaan het enige brandbare bestanddeel is. Met andere woorden, biomethaan is niet de grondstof voor de opwekking van elektriciteit.

Voor de prejudiciële vragen heeft de verwijzende rechter ook rekening gehouden met het feit dat de opwekking van elektriciteit uit methaan is uitgesloten van het toepassingsgebied van artikel 7, lid 1, onder e), van die verordening en dat deze uitzondering daarom niet ruim mag worden uitgelegd. Het is een rechtsbeginsel dat uitzonderingen strikt moeten worden uitgelegd en toegepast. Als een uitbreiding van het toepassingsgebied nodig is, wordt deze ingevoerd door een andere wettelijke bepaling die uitdrukkelijk betrekking heeft op dit specifieke geval. Het doel is om de regel toe te passen en deze te laten gelden voor alle gevallen die niet de kenmerken vertonen die ten grondslag lagen aan de invoering van de uitzondering en die eigen zijn aan deze uitzondering. De uitzonderingen betreffen bijzondere gevallen die inhoudelijk verschillen van de gevallen die onder de algemene regeling vallen en daarmee in contrast staan. Deze bijzondere gevallen moeten binnen hun grenzen worden toegepast, die niet mogen worden overschreden. Als deze grenzen niet duidelijk en volledig zijn bepaald, raken de algemene en de bijzondere regeling met elkaar vermengd en kan worden afgeweken van de uitzonderingsregeling, waardoor ook gevallen daaronder vallen die niet de kenmerken van de uitzondering vertonen. Door de veelvuldige en onwettige toepassing van deze uitzondering die onverenigbaar is met dit beginsel, wordt de uitzondering de regel. Zo wordt de formele toepassing van de uitzondering in feite een ongeschreven juridische situatie die als regel dient en in tegenspraak is met de algemene wettelijke regel, waarvan de uitzondering vanwege de bijzondere kenmerken ervan was uitgesloten. Hoewel er formeel een regel en een uitzondering is, worden beide regelingen in werkelijkheid gelijkgesteld en hangt de toepassing ervan af van het subjectieve oordeel van degene die de wet toepast. Dit leidt in de juridische praktijk tot onduidelijkheid [en] subjectiviteit, waardoor de regeling haar duidelijkheid en doeltreffendheid verliest. Het beginsel van strikte uitlegging van uitzonderingen komt ook tot uiting in de rechtspraak van het Hof (zie in deze zin het arrest van 22 juni 2021 in zaak C-439/19). In het onderhavige geval kan worden aangenomen dat de reikwijdte van de uitzondering duidelijk is en ook volgt uit de overwegingen van de verordening. Volgens overweging 34 van de verordening mag het plafond op marktinkomsten niet van toepassing zijn op technologieën die als inputbrandstoffen worden gebruikt ter vervanging van aardgas, zoals biomethaan, om de conversie van bestaande gasgestookte energiecentrales overeenkomstig de REPowerEU-doelstellingen, met name overeenkomstig de mededeling van de Commissie van 18 mei 2022, niet in gevaar te brengen. Volgens de deskundigenrapporten die in de [onderhavige] zaak zijn overgelegd, wordt bij de elektriciteitsproductie rechtstreeks biogas met een methaangehalte van 60,94 % verbrand, [en dit] biogas is verkregen uit biomassa. De verordening maakt geen onderscheid tussen de rechtstreekse verbranding van biomassa en de rechtstreekse verbranding van biogas. Om die reden en rekening houdend met het beginsel van een strikte uitlegging van de uitzonderingsregeling, rijst voor de verwijzende rechter de vraag of een elektriciteitsproducent die in zijn bedrijfsproces rechtstreeks brandstof (namelijk biomethaan) uit biomassa wint, onder de uitzondering van artikel 7, lid 1, onder e), van de verordening valt. De vraag rijst of de in artikel 7, lid 1, onder e), bedoelde uitzondering afhankelijk is van het

percentage biomethaan in het gas, en met name of biogas met een laag biomethaanpercentage een reden kan zijn voor de betaling van geoormerkte bijdragen en de niet-toepassing van de uitzondering. Voorts rijst de vraag of de mogelijkheid van een lidstaat om een onderscheid te maken tussen technologieën voor de productie van biomethaan dat als brandstof voor elektriciteitsopwekking wordt gebruikt, de lidstaat de discretionaire bevoegdheid geeft om de producent te verplichten solidariteitsbijdragen te betalen. Ook ontstaat de vraag of de mogelijkheid van de lidstaat om de artikelen 4 tot en met 7 [van de verordening] niet toe te passen en het ontbreken van de in artikel 7, lid 1, onder e), van de verordening bedoelde uitzondering in de nationale wetgeving, een onjuiste toepassing van de verordening vormen. Tot slot is het de vraag of het ontbreken van geharmoniseerde Unienormen voor het percentage biomethaan in biogas een lidstaat de mogelijkheid geeft om elektriciteitsproducenten te verplichten solidariteitsbijdragen te betalen, ook al is er biomethaan gebruikt. De voorgelegde vragen worden gesteld in het licht van het door het Unierecht ingevoerde beginsel van conforme uitlegging van het nationale recht, op grond waarvan de nationale rechter het nationale recht in zijn geheel moet onderzoeken om na te gaan in hoeverre het op zodanige wijze kan worden toegepast dat het niet leidt tot een resultaat dat in strijd is met het door de verordening beoogde resultaat.

In die omstandigheden is het voor de verwijzende rechter, die in laatste aanleg uitspraak doet, relevant hoe artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen moet worden uitgelegd.

[OMISSIS] [schorsing van de procedure].

Om de hierboven uiteengezette redenen heeft de eerste kamer van de Varhoven administrative sad

ALS VOLGT BESLIST:

[OMISSIS] [Procedure]

Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden krachtens artikel 267, eerste alinea, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen VOORGELEGD:

1. Hoe moet artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen worden uitgelegd met betrekking tot de vraag of een elektriciteitsproducent die in zijn bedrijfsproces rechtstreeks uit biomassa een brandstof (namelijk biomethaan) produceert, onder de uitzondering van artikel 7, lid 1, onder e), van die verordening valt?
2. Hoe moet artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen worden uitgelegd met betrekking tot de vraag of de uitzondering

van artikel 7, lid 1, onder e), van deze verordening afhankelijk is van het percentage biomethaan in het gas, in het bijzonder of biogas met een laag percentage biomethaan een reden kan zijn voor de betaling van geoormerkte bijdragen en voor de niet-toepassing van die uitzondering?

3. Hoe moet artikel 7, lid 1, onder e), van verordening (EU) 2022/1854 van de Raad van 6 oktober 2022 betreffende een noodinterventie in verband met de hoge energieprijzen worden uitgelegd met betrekking tot de mogelijkheid voor de lidstaat om een onderscheid te maken tussen de technologieën voor de productie van biomethaan dat als brandstof voor elektriciteitsopwekking wordt gebruikt, [en] geeft deze mogelijkheid de lidstaat een discretionaire bevoegdheid om de producent te verplichten solidariteitsbijdragen te betalen?

4. Vormen de mogelijkheid van de lidstaat om de artikelen 4 tot en met 7 van die verordening niet toe te passen en het ontbreken van de uitzondering van artikel 7, lid 1, onder e), van die verordening in de nationale wetgeving een onjuiste toepassing van die verordening?

5. Geeft het ontbreken van geharmoniseerde Unienormen voor het percentage biomethaan in biogas een lidstaat de mogelijkheid om elektriciteitsproducenten te verplichten solidariteitsbijdragen te betalen, ook al is er biomethaan gebruikt?

[OMISSIS] [schorsing van de procedure]

[OMISSIS] [rechtsmiddelen]

[OMISSIS]